

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΝΕΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι..... Δρ. 2.—
Ἐν τῇ ἄλλοδαπῇ..... " 2.50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΑΠΑΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτεῶν..... 20
261—Γραφεῖον ἑδ. Ἐρμού—261

Διὰ τοῦ παρόντος ἀριθμοῦ συμπληροῦται ἔτος ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἀθηναϊδος. Ἡ πρόβρυος ὑποδοχὴ ἧς ἔτυχε τὸ φύλλον ἡμῶν παρακινεῖ ἡμᾶς νὰ προβῶμεν, τὸ κατὰ δύναμιν συμπληροῦντες καὶ βελτιοῦντες αὐτὸ, θαρροῦντες δὲ πάντοτε ἐπὶ τὴν γενναίαν ὑποστήριξιν τῶν φιλομοβῶν συνδρομητῶν.

Ἡ ἐξοχωτέρα ιδιότης τοῦ χαρακτῆρος τῆς γυναικός εἶναι ἡ εὐσέβεια. Οὐδὲν προτέρημα, ὅσον ποθητὸν καὶ ἐράσιμον ἂν ἦ, δύναται νὰ ἀναπληρώσῃ τὴν ἔλλειψιν αὐτῆς. Ἡ Ἄννα Μάαρ λέγει. «Ἄς μὴ φαντασθῇ πλανωμένη τις κόρη ὅτι παρέχει ἀπόδειξιν τοῦ πνεύματος αὐτῆς διὰ τῆς ἐλλείψεως εὐσεβείας, ἢ ὅτι περιφρόνησις τῶν σπουδαίων καὶ ἱερῶν θέλει ἐξάρει τὴν διάνοιαν αὐτῆς, ἢ ὑψώσει τὸν χαρακτῆρα τῆς, οὔτε καὶ ἐν τῇ γνώμῃ τῶν μᾶλλον ἀποδεδειγμένων ἀρρένων κακοπίστων. Διότι δύναται τις θαρραλῶς νὰ διαβεβαίωσῃ ὅτι, μεθ' ἧλας τὰς παραλελυμένας ιδέας αὐτῶν, περὶ τῆς γυναικῶν καὶ θρησκείας, οὔτε ὁ Bolinbroke, ὁ Wharton, ὁ Buckingham, οὔτε καὶ αὐτὸς ὁ λόρδος Chesterfield, θὰ ἐξέτιμων μίαν γυναῖκα πλειότερον διότι εἶναι ἀθρησκός». Διακεκριμένος ἀγγλὸς θεολόγος ἔλεγεν ὅτι: «Τὸ κάλλος εἶναι τὸ προσὸν τῆς γυναικός, καὶ ἡ μορφή αὐτῆς, ὡς ἴσως περιέχει ἀνώτερα τῶν συνήθων θέλητρα, εἶναι ὁ ἐντελέστερος τύπος ἐξαίρετου συμμετρίας ἢ οὐδαμῶς ἄλλοθι ἅπαντ' αἰς ἐν τῷ ὕλικῳ κόσμῳ. Ἐὰν ἡ μορφή τῆς γυναικός εἶναι τὸ ὠραιότερον δείγμα τοῦ ὕλικου κάλλους, ἡ εὐσέβεια τῆς γυναικός εἶναι τὸ ἐπαγωγότερον παράδειγμα τοῦ ἠθικοῦ. Τίς δύναται ν' ἀπεισῇ, ἐπὶ τῆς ἐξωγραφημένης

παραστάσεως τοῦ ἀντικειμένου τούτου, οἷα φαίνεται ἐν ζωγραφίαις καὶ λιθογραφήμασιν, ἀνευ θαυμασμοῦ; Ποῦ ἡ γυνὴ φαίνεται τοσοῦτον καθολικηρίαν ἐρασίμια ὅσον ὅταν παρίσταται ὑφούσα τὸν ὄφθαλμόν τῆς εὐσεβείας εἰς τὸν οὐρανόν—τὸν ὄφθαλμόν ἐκεῖνον ἐν ᾧ ἡ πίστις, ἡ ἐλπίς καὶ ἡ ἀγάπη, φαίνονται πάντα μιγνύμενα καὶ ἐκφράζοντα τὰς συγκινήσεις τῶν; Ἡ τῆς Ῥώμης ἐκκλησία ἔγνω τὴν δύναμιν τούτου, καὶ διετήρησε τὸ κράτος αὐτῆς, κατὰ τινα βαθμὸν, ἐπὶ τῶν εὐχετῶν αὐτῆς διὰ τῆς δυνάμεως τῆς τέχνης τοῦ ζωγράφου εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς γυναικείας καλλονῆς ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν γυναικείαν εὐσέβειαν. Ἐν φιλοθρησκῷ γυναικί, τὸ κάλλος τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς συνδυάζονται—αἱ χάριτες τῶν Σεραφίμ καὶ τῶν θυγατέρων τοῦ Ἀδάμ εἰσὶν ἠνωμένοι ἀκριβῶς, ὅπως ἐν ἀγίῳ τινὶ ἀνδρὶ τὸ ὑψηλότερον μεγαλεῖον τῶν θνητῶν καὶ ἀθανάτων εὐρίσκεται συσχετισμένον. Ἡ εὐσέβεια ὅθεν εἶναι ἡ τελευταία καὶ ὠραιότερα στίλπνωσις τῆς γυναικείας ἐξοχότητος».

Οἱ δύο οὔτοι συγγραφεῖς καλῶς παριστάνουσι τὰς ιδέας ὁλοκλήρου τῆς τάξεως τῶν συγγραφέων ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου. Ἐν μόνον ὑπάρχει αἰσθημα ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν γυναικείαν εὐσέβειαν κερδαίνει καθολικὸν θαυμασμόν. Ἄφ' ἐτέρου, ἡ ἀσέβεια παρὰ τῇ γυναικί, εἶναι πάντοτε ἀπεχθής. Δυνάμεθα νὰ ὑποφείρωμεν ἐλαφρότητα καὶ πνεῦμα κοσμοπολιτισμοῦ ἐν τῇ γυναικί, ἐφ' ὅσον δὲν παίζει μετὰ ἱερῶν πραγμάτων ἅμα χλευάζει τὴν θρησκείαν ἢ λαλεῖ ἐλαφρῶς περὶ τῶν αἰώνιων πραγμάτων, κλονίζομεθα καὶ παραττόμεθα. Ἄπιστος γυνὴ σπανίως ἀπαντάται. Αἱ χρηματίσασαι ὀλίγα ἀπεώθησαν τῆς

εὐπρεπούς κοινωνίας. Ἡ κοινὴ γνώμη κατέδειξεν αὐτὰς ὡς δυστύχημα εἰς τὸ γένος αὐτῶν ἢ ἐτυμηγορία τῆς κοινωνίας· παρέδωκεν αὐτὰς εἰς ἀρμόζουσαν περιφρόνησιν. Τοῦτο συνέβη ἐπὶ τῆς Μαρίας Wolstencroft, τῆς ἐργασθείσας ὡς ἀπαλλάξῃ τὸ φῶλον αὐτῆς ἀπὸ τῶν ἀξιώσεων τῆς θρησκείας. Εἰς ἀνταμοιβὴν τοῦ ἀνιέρου αὐτῆς Ζήλου, τὸ ὄνομα αὐτῆς κατέστη περιφρόνησις καὶ χλευὴ ἐν τοῖς ἐναρέτοις κύκλοις.

Καὶ ὅμως πολλὰ ζῶσι νεάνιδες στερούμεναι καὶ αὐτοῦ τοῦ τῆς εὐσεβείας τύπου. Δὲν θὰ συνήθουν νὰ ὀνομασθῶσιν ἄπιστοι, διότι τοῦτο θὰ ἐκλόνηζε τὴν ἠθικὴν αὐτῶν εὐαισθησίαν· καὶ ὅμως ζῶσιν πρακτικῶς ὡσανεὶ ἡ εὐσέβεια μὴ ἀπετέλει μέρος τοῦ βίου. Ἐὰν ἦσαν ἀκηρυγμένοι ἄπιστοι δὲν θὰ ἔζων τόσον ὀλίγην ἔχουσαι προσοχὴν εἰς τὸν πλάσαντα αὐτὰς Θεὸν, ὡς πράττουσιν. Ὁλοσχερῶς ἀμεριμνῶσι περὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, πρακτικῶς ἀρνούμεναι ὅτι ἀξιοῦσιν ὅτι πιστεύουσιν, ἥτοι ὅτι ἡ εὐσέβεια εἶναι πολὺτιμος μαργαρίτης.

Ἄς γυναῖκες ἐν καταστολῇ κοσμίῳ, μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτὰς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ, ἀλλ' ὅ πρέπει γυναῖξιν ἐπαγγελόμεναι θεοσέβειαν, δι' ἔργων ἀγαθῶν.

ΒΡΑΧΕΑ ΤΙΝΑ

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕΣΩΝ ΤΟΥ ΦΩΤΙΣΜΟΥ

ΥΠΟ

Α. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ

(καθηγ. τῆς φυσικῆς καὶ χημείας τῶν ἐν Ἀθήναις Γυμνασίων).

(Συνέχεια, ὡς ἀριθ. 11).

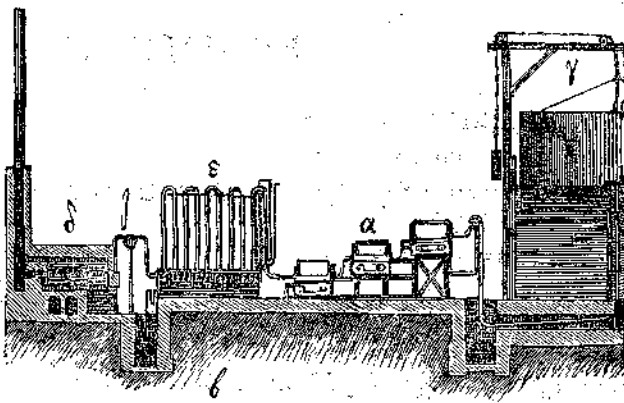
ΑΕΡΙΟΜΕΤΡΟΝ

Ἀφοῦ τὸ φωταερίον καθαρῶς, ὡς ἐρρήθη ἀνωτέρω, διευθύνεται εἰς δοχεῖον καλούμενον αεριομέτρον. Τὸ σκεῦος τοῦτο σύγκειται ἐκ δύο μερῶν ἐκ τοῦ λάκκου, ὅστις εἶναι προωρισμένος νὰ δέχεται τὸ ὕδωρ, καὶ ἐκ τοῦ κώδωνα ἐντὸς τοῦ οὗτου ἀποταμειεύεται τὸ φωταερίον. Οἱ λάκκοι εἶναι ἐσκαμμένοι εἰς τὸ ἔδαφος καὶ ἠλειμμένοι διὰ λιθοκόλλης ἀδιαβρόχου. Ὁ κώδων, κεκαλυμμένος ἐκ πυκνοῦ στρώματος πιασσαφάλτου, σύγκειται ἐξ ἰσχυρῶν σιδηρῶν πλακῶν· ἄλλως δὲ προσδεδεμένη εἰς τὸν κώδωνα ὀλισθαίνει ἐπὶ δύο τροχαλίων καὶ φέρει εἰς τὸ ἄκρον αὐτῆς βάρη ἰσορροποῦντα ὡς ἐγγιστα πρὸς τὸ βῆρος τοῦ αεριομέτρου. Ἡ τελευταία αὕτη τοῦ σκεύους διάταξις ἐπιτρέπει εἰς τὸν κώδωνα ν' ἀναβαίη καὶ νὰ καταβαίη εὐκόλως ἐντὸς τοῦ λάκκου. Οὕτω τὸ αέριον δὲν ὑπόκειται εἰς μεγάλην θλίψιν, ἕνεκα τῆς ὁποίας

ἤθελε διασκεδασθῆ, ἢ ἤθελε δυσκολευθῆ ἢ ἀποσύνθεσις τῶν ἐν τοῖς σιδηροῖς κυλίνδροις γαιανθράκων.

Τὸ παρὸν σχῆμα παρέχει ἐν συνόψει τὸ σύνολον ὄλων τῶν μερῶν, ἐξ ὧν σύγκειται τὸ σκεῦος, τὸ χρῆσιμον πρὸς κατασκευὴν τοῦ ἐκ τῶν γαιανθράκων παραγομένου φωταερίου.

Τὸ δ παριστάνει τὴν κἀμινὸν τὴν περιέχουσαν τὰ πῆλινα κέρατα τὰ πλήρη γαιανθράκων, ὑποβαλλομένων εἰς τὴν ἐνέργειαν τοῦ πυρός. Τὸ δὲ ζ τὸν σωλῆνα, ὅστις φέρει τὸ αέριον τὸ προκύπτον ἐκ τῆς ἀποσύνθεσεως τῶν γαιανθρά-

κων. Τὸ β μικρὸν βαρέλιον ἐντὸς τοῦ οὗτου τὸ αέριον ἀπογυμνοῦται τῆς πιασσαφάλτου καὶ ὅλων ἐκεῖνων τῶν οὐσιῶν τῶν διαλυσίμων εἰς τὸ ὕδωρ. Τὸ ε σειρὰν σιδηρῶν ἀγωγῶν, βεβυθισμένων τῶν ἄκρων αὐτῶν ἐντὸς τοῦ ὕδατος καὶ ἐκτεινομένων ἐν εἰδει ἀκτίνων εἰς τὸν ἐλεύθερον αέρα πρὸς ψῆξιν τοῦ αερίου, ὅπερ φθάνει αὐτοῦ λίαν θερμὸν ἐκ τῶν κεράτων. Τὸ α τὸν δι' ἀσβέστου καθαρῆσθιν, ὅστις σύγκειται ἐκ σειρᾶς τριῶν ὁμοίων καθαρῶν. Τὸ γ τέλος παριστάνει τὸ αεριομέτρον ἢ τὸ δοχεῖον τοῦ φωταερίου.

ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΛΑΜΨΕΩΣ ΤΟΥ ΦΩΤΑΕΡΙΟΥ

Ἐνταῦθα πρέπει νὰ ἐξαληθῆ ἡ μερίστη φωτιστικὴ δύναμις τοῦ φωταερίου. Ἀερίον τι δὲν εἶναι πᾶσι κατ' ἑαυτὸ φωτεινόν, ἐὰν δὲν ἔχη ἐντὸς κἀτωῦ καὶ σῶμα τι στερεόν. Οὕτω τὸ καθαρὸν ὑδρογόνον καίόμενον παράγει φλόγα ὡχροτάτην καὶ σχεδὸν ἀβράτην· διότι ἡ καύσις αὐτοῦ οὐδὲν καθίζημα στερεῆς οὐσίας παράγει, ἐκτὸς τῶν ὕδατῶν ἀτμῶν. Ἡ δὲ φλόξ ἢ παραγομένη ἐκ τῆς καύσεως τοῦ διττανθρακού ὑδρογόνου εἶναι ζωηροτάτη, διότι τὸ διττανθρακού ὑδρογόνον καίόμενον ἀφίνει μικρὸν καθίζημα ἀνθρακός, ὅστις μένων χρόνον τινὰ ἐντὸς τῆς φλογὸς πρὶν ἢ καῆ, ἀποβαίνει φωτεινὸς ἕνεκα τῆς ὑψηλῆς αὐτοῦ θερμοκρασίας. Τὸ αέριον λαμβάνει ἐκ τοῦ ξένου τούτου αἵματος τοῦ διαμένουτος χρόνον τινὰ ἐντὸς τῆς φλογὸς τὴν φωτεινὴν αὐτοῦ ιδιότητα.

Ἐπιρριζόμενοι οἱ φυσικοὶ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ταύτης κατώρθωσαν νὰ μεταχειρισθῶσι πρὸς φωτισμὸν τὴν φύσει ὡχροτάτην φλόγα τοῦ ὑδρογόνου. Πρὸς τοῦτο δὲ ἐτέθη ἐντὸς τοῦ καιομένου ὑδρογόνου μικρὸς τις κύλινδρος ἢ καλάβιον ἐκ λεπτοτάτων συρμάτων λευκοχρόσου. Ὁ κύλινδρος, ἀφοῦ φθάσῃ εἰς τὸν βαθμὸν τῆς λευκοπυρώσεως διαδίδει λάμψιν ζωηροτάτην, ἢ δὲ φλόξ τοῦ καιομένου ὑδρογόνου παρίσταται φωτεινοτάτη.

Τὸ καθαρὸν ὑδρογόνον τὸ χρῆσιμον πρὸς φωτισμὸν παράγεται διὰ τῆς διαβάσεως τῶν ὕδατῶν ἀτμῶν διὰ πεπυρακτωμένων ἀνθράκων. Τὸ ὕδωρ ἐν τούτῳ ἀποσυνθεσθῆναι παράγει ὑδρογόνον καὶ ἀνθρακικὸν δέξυ, ὅπερ διερχόμενον διὰ τιτάνου ἀπορροφᾶται, τὸ δὲ ὑδρογόνον μένει ἐλεύθερον πάσης ξένης οὐσίας. Ἡ μέθοδος αὕτη τῆς παραγωγῆς τοῦ ὑδρογόνου εἶναι ἀπλουστάτη, ἀλλ' ἀχρηστος ἕνεκα τοῦ δαπανηροῦ.

ΦΩΤΑΕΡΙΟΝ ΚΟΜΙΣΤΟΝ

Μεταφέρεται πολλάκις τὸ φωταερίον εἰς τὰς οἰκίας ἐντὸς μεγίστων ἀμαξίων συγκειμένων ἐξ ἐλάσματος λεπτοῦ σιδήρου· ταῦτα δὲ περιέχουσι ἄσκιους ἐλαστικούς ἔχοντας στρόφιγγα καὶ σωλῆνα. Πρὸς διανομὴν τοῦ φωταερίου συσφίγγουσι διὰ στροφάλου τοὺς ἱμάντας, ὅτινες περιβάλλουσι τοὺς ἄσκιους, καὶ οὕτω τὸ φωταερίον μεταβαίνει εἰς τὸ αεριομέτρον ἢ εἰς τὸ δοχεῖον τῆς καταναλώσεως.

ΣΤΕΑΤΙΚΟΣ ΚΗΡΟΣ

Περὶ τὸ ἔτος 1831 ἤρχισαν ἐν Γαλλίᾳ ὡς καὶ εἰς ἄλλα μέρη τῆς Εὐρώπης νὰ μεταχειρίζονται πρὸς φωτισμὸν τοὺς στεατικούς κηρούς. Τὸ εἶδος τοῦτο τῆς βιομηχανίας ἐπενοήθη κατ' ἀρχὰς διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς πολυτελεῖαν φωτισμὸν καὶ πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ πολυδαπανηροῦ κηροῦ, μετ' οὗ ἐφώτιζον τότε τὰς αἰθούσας. Τοῦ δὲ νέου τούτου προϊόντος κατασκευασθέντος εἰς μετρίαν τιμὴν, δὲν ἐβράδυνεν ἡ χρῆσις του· νὰ κατασταθῇ κοινὴ εἰς ὅλον τὸν πεπολιτισμένον κόσμον. Ἀντικατέστησε δὲ οὐ μόνον τὰς ἐκ κηροῦ λαμπάδας ἀλλὰ καὶ τὰς ἐκ λίπους, ὡς ἡ χρῆσις ἐξακολουθεῖ ἀκόμη εἰς τὴν κατωτέραν τῆς κοινωνίας τάξιν διὰ τὸ εὐνοῦναι.

ΣΥΝΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΑΤΙΚΟΥ ΚΗΡΟΥ

Ὁ στεατικὸς κηρὸς καλεῖται οὕτω, διότι κατασκευάζεται ἐκ παχέος τινὸς ὀξέος καλουμένου στεατικοῦ. Ἀλλὰ τί ἐστὶ στεατικὸν ὀξύ; Τὸ στεατικὸν ὀξύ εἶναι αὐτὸ τὸ λίπος τὸ ἀποτελοῦν μέρος τοῦ στεατικοῦ κηροῦ, ἀλλ' ἀππληγμένον διὰ χημικῆς τινὸς ἐργασίας ἀφ' ὑγρᾶς τινὸς συνθέσεως περιεχοῦσης τὸ ὀνομαζόμενον ἐλαϊκὸν ὀξύ, εἰς ὃ τὸ ἐν χρῆσει ἀλείμματο κηρὸς ἐφείλει πάσας τὰς κακὰς αὐτοῦ ποιότητας, ἵγουν τὴν εὐκ-

λον αὐτοῦ τῆξιν, τὸ ἀπαλὸν καὶ τὴν δυσάρεστον ὀσμὴν.

Τὸ λίπος δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἕνωσις δύο σωματίων, τοῦ στεατικοῦ ὀξέος, ὄντος στερεοῦ καὶ τοῦ ἐλαϊκοῦ ὀξέος, διατελοῦντος ἐν ὑγρᾷ συνήθως καταστάσει. Ἡ ἐργασία, ἣν τὸ λίπος ὑφίσταται διὰ νὰ μεταβληθῆ εἰς στεατικὸν ὀξύ ἢ στεατικὸν κηρὸν, συνίσταται εἰς τὸ ν' ἀπαλλαγῇ τοῦ ὑγροῦ μέρους ἧτοι τοῦ ἐλαϊκοῦ ὀξέος, καὶ οὕτω μένει τὸ στερεὸν αὐτοῦ μέρος ἵγουν τὸ στεατικὸν ὀξύ. Ἀφοῦ τοιουτοτρόπως ἀπαλλαγῇ τὸ στεατικὸν ὀξύ τοῦ ὑγροῦ ἐλαϊκοῦ ὀξέος, παράγει ὕλην ξηρὰν, ὀλίγον διαλυτὴν καὶ παρέχουσαν φῶς ὠραῖον καὶ ἀναλόγως εὐνοῦν.

ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ ΤΟΥ ΣΤΕΑΤΙΚΟΥ ΟΞΕΟΣ

Ἡ κατασκευὴ τοῦ στεατικοῦ ὀξέος τοῦ προωρισμένου εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν στεατικῶν κηρῶν συνίσταται εἰς τὴν ἀποσύνθεσιν τοῦ λίπους διὰ τῆς τιτάνου. Παράγεται οὕτω σάπων τῆς τιτάνου, δηλαδὴ μίγμα ἐλαϊκοῦ καὶ στεατικοῦ ἀσβεστίου. Τὸ μίγμα τοῦτο ἀποσυντίθεται ἔπειτα διὰ θεικοῦ ὀξέος ὕδατος, ὅπερ παράγει θεικὸν ἀσβεστῖον καὶ ἀφίνει ἐλεύθερον τὸ στεατικὸν ὀξύ καὶ τὸ ἐλαϊκόν. Μετὰ ταῦτα ἀποχωρίζεται δι' ἄλλων μέσων τὸ στεατικὸν ὀξύ ἀπὸ τοῦ ἐλαϊκοῦ καὶ οὕτω μένει ἐκ τοῦ λίπους μόνον τὸ στερεὸν μέρος τὸ πρὸς χρῆσιν τῶν στεατικῶν κηρῶν.

(ἀκολουθεῖ).

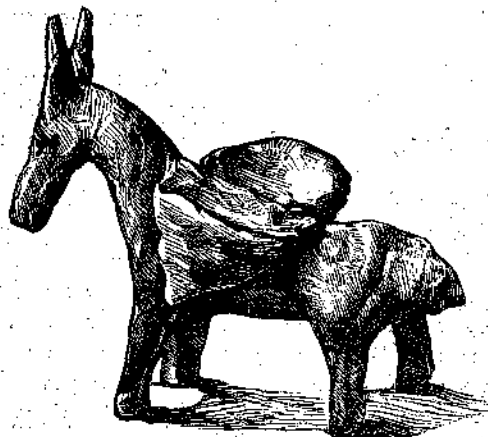
ἘΒΔΟΜΑΔΕΣ ΕΝ ΙΑΠΩΝΙΑ

Μέχρι τοῦδε πολλὰ ὀλίγα ἐγινώσκομεν περὶ τοῦ μεγαλοπρεποῦς καὶ ὠραίου τούτου τόπου, καθότι μόλις πρό τινος ἤνοιξαν οἱ Ἰαπωνοὶ εἰς τοὺς Εὐρωπαίους τοὺς λιμένας των. Πλὴν καὶ ὅσα μέχρι τοῦδε γνωρίζομεν εἶναι τόσῳ περίεργα καὶ συγχρόνως τόσῳ ἀξιοσημείωτα, ὥστε κινουσι τὴν περιέργειαν παντός νὰ μάθῃ περισσότερα περὶ αὐτοῦ. Ἐκ τούτου ὠθούμενοι καὶ ἡμεῖς θέλομεν μεταφέρει ἀρχόμενοι ἀπὸ σήμερον ὅσα περίεργα καὶ ἄλλως ἀξία λόγου ἀναφέρει ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του Ἄγγλος περιηγητῆς, περὶ τοῦ λίαν περιέργου καὶ γιγαντιαίου βήμασιν ἀνάπτυσσόμενου τούτου λαοῦ.

Αἱ τέσσαρες νῆσοι αἱ ἀποτελοῦσαι τὴν Ἰαπωνίαν ἔχουσι σχεδὸν τὴν ἑκτασὴν τῆς Ἀγγλίας ἢ τῆς Ἰταλίας ἔχουσαι συγχρόνως καὶ τὸ κλίμα καὶ τὴν βλάστησιν κατ' ὅλα ὅμοιά πρὸς τὰ τῆς τελευταίας ταύτης χώρας. Μεγίστη θερμότης κατὰ τὸ θέρος, ἀθρόνοι βροχαὶ κατὰ τὸν Αὐγούστον, ὠραῖον φθινόπωρον καὶ χειμῶν ψυχρὸς, οὐρανὸς πάντοτε εὐδῖος καὶ καθαρός, ἰδοὺ τὰ ἀξιοσημειωτότερα κλιματολογικὰ φαινόμενα. Ἡ βλάστησις

έν αὐταῖς εἶναι τόσῳ λαμπρῶ, ὥστε, ὅταν φθάσῃ τις εἰς τοὺς τόπους τούτους καὶ ἀνέρχῃται τοὺς ποταμούς, δυσκολεύεται νὰ πιστεύσῃ τοὺς ὀφθαλμοῦς του.

Οἱ μεταξοσκώληκες εἶναι ἐν τῶν σπουδαιοτέρων προϊόντων τῆς Ἰαπωνίας. Δὲν ἀγνοοῦσι βεβαίως οἱ ἀναγνώσται μᾶς, ὅτι ἐν τοῖς μεσημβρινοῖς τῆς Γαλλίας καὶ τοῖς βορείοις τῆς Ἰταλίας ἢ σκωληκοτρόφια εἶναι ἐκ τῶν κυριότερων πόρων ἐκτεταμμένων ἐπαρχιών, ἐν αἷς, ἄλλως τε ἀκαταλλήλως διὰ πᾶσαν ἄλλην καλλιέργειαν, αἱ μωρεαὶ αὐξάνουσι θαυμασίως. Ἀλλὰ πρὸ εἰκοσαετίας περίπου καταλαμβάνει κατ' ἔτος τοὺς σκώληκας ἀσθένεια ἢς τὸ αἷτιον ἀγνοεῖται· ἐναντίον ταύτης δὲν εὐρέθη ἐτι ἀντιφάρμακον, διότι δὲν εἶναι ἐτι γνωστὸν ἂν αὕτη προέρχεται ἐκ τῆς ἀτμοσφαιρας ἢ τῶν φύλλων τῆς μωρεας. Τὰ ὡὰ ἐν τούτοις τῶν εὐρωπαϊκῶν μεταξοσκωληκῶν δὲν ἔχουσιν ἕνεκα ταύτης οὐδεμίαν ἀξίαν καὶ πρέπει, ἂν τις θέλῃ νὰ τρέφῃ τοιούτους, νὰ ζητήσῃ ὡὰ εἰς ἄλλας χώρας. Ἀλλοτε μεταφέροντο ἐκ Περσίας, Ἀφρικῆς, Ἰσπανίας, Κορσικῆς καὶ Κίνας.

Οἱ Ἰάπωνες δὲν ἐφάνησαν κατ' ἀρχὰς εὐδιάθετοι νὰ ἐξακολουθήσωσι τὸ ἐμπόριον τοῦτο μετὰ τῶν ξένων κατὰ τὴν πρώτην αὐτῶν προσέλασιν· κατόπιν ὅμως μετενόησαν, διότι ἐνόησαν ὅτι τὸ κέρδος ἦτο ἰδικόν των. Κατὰ τὸ παρὸν παρασκευάζουσι διὰ τοὺς Εὐρωπαίους πλέον τῶν δύο ἑκατομμυρίων χαρτίνων περικαλυμμάτων, ἕκαστον τῶν ὁποίων περιέχει περίπου μίαν οὐγγίαν τῶν ὡῶν τούτων καὶ τιμᾶται ἀντὶ 12½ φράγκων· ταῦτα δὲ παρέχουσιν αὐτοῖς ἐτησίαν πρὸσοδὸν 25 ἑκατομμυρίων φράγκων, ὧν τὰ 7/8 εἶναι καθαρὸν κέρδος. Φυσικῶ τῶ λόγῳ φυλλάττουσιν ἀρκετὰ ὡὰ διὰ τὴν ἑαυτῶν χρῆσιν, καθ' ὅσον ἐξάγουσι κατ' ἔτος διὰ τὴν Εὐρώπην 1,000,000 λίτρας μετάξης.

Ἡ πόλις Ἰοκοχάμα ἐνεργεῖ κυρίως τὸ ἐμπόριον τοῦτο τῆς μετάξης καὶ τῶν ὡῶν. Οἱ ἔμποροι τῶν ὡῶν ἔρχονται ἐνταῦθα μετὰ τοὺς μῆνας Ἰούλιον, Αὐγούστον καὶ Σεπτέμβριον, θέτουσι τὰ ἐμπορεύματά των ἐντὸς σάκων μετὰ μεγίστης προσοχῆς καὶ φροντίδος, καὶ μεταφέροντες πωλοῦσι κατ' ὅλον τὸν χειμῶνα αὐτὰ εἰς τοὺς ἀγροτικούς τῆς Εὐρώ-

(Ἰδὲ σελ. 98.)

ἀλλ' ἀπὸ τοῦ 1865 ἐγένετο γνωστὸν ὅτι δὲν ἠδύνατο νὰ προμηθευθῇ τις καλλίτερον ἀλλαγθὲν ἢ ἐξ Ἰαπωνίας. Τὰ ὡὰ ἢ οἱ σπόροι οἱ ἐξ Ἰαπωνίας εἶναι ἐξόχως καλοὶ καὶ οἱ ἐκεῖθεν μεταφερόμενοι σκώληκες παρέχουσιν ἐν Εὐρώπῃ κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος ἀρκετὴν ποσότητα μετάξης, τὰ ὡὰ των ὅμως δὲν εἶναι καλὰ· φαίνεται ὅτι καταλαμβάνονται ἐκ τῆς περὶ ἢς εἶπομεν ἀνωτέρω ἀσθενείας· εἶναι λοιπὸν ἠναγκασμένος ὁ σκωληκοτρόφος νὰ μεταφέρῃ κατ' ἔτος νέον σπὸρον ἐξ Ἰαπωνίας.

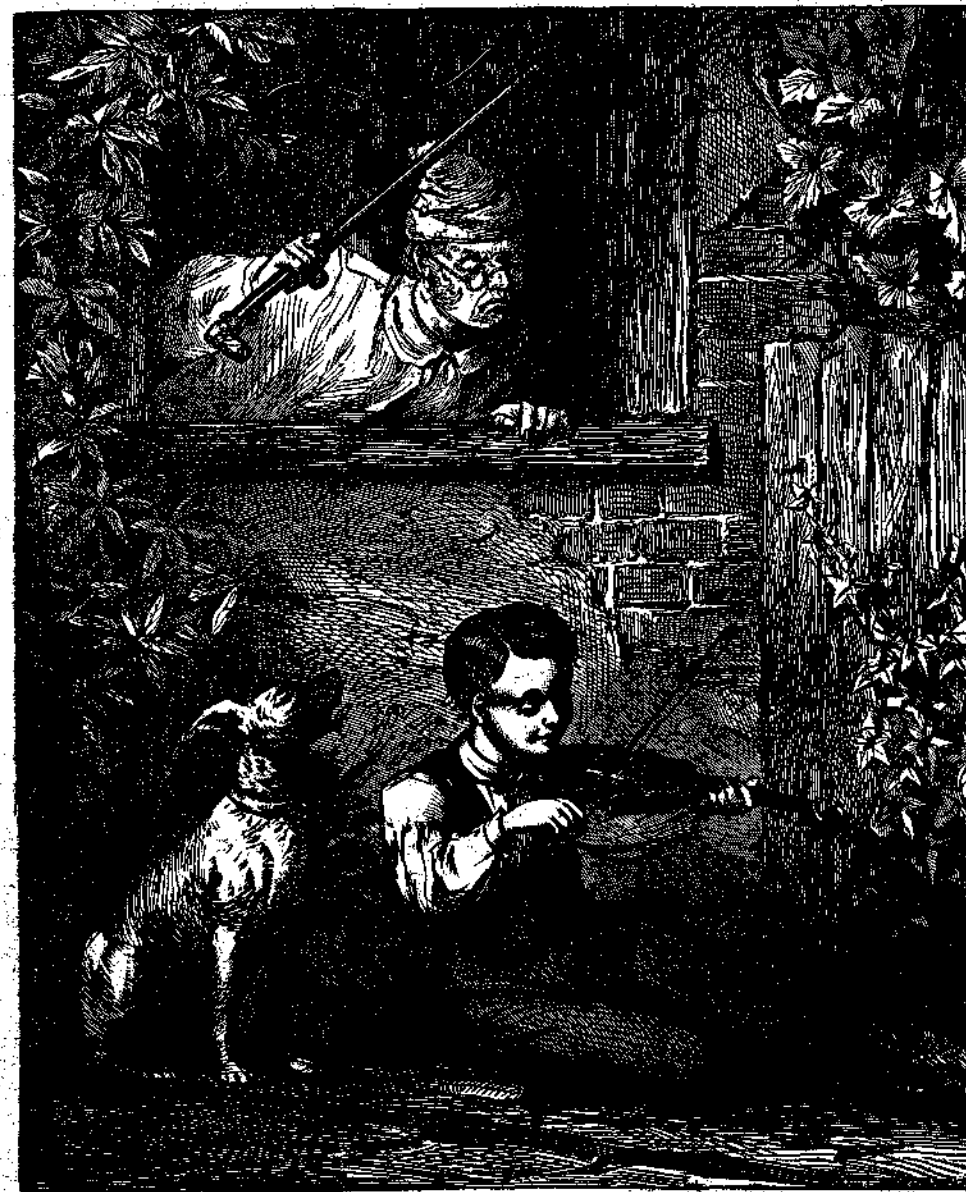
πης λαοῦς, φυλάττουσι δὲ τὰ ὡὰ μετὰ μεγίστης φροντίδος μέχρι τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου, ἐκκολλᾶτοντες αὐτὰ κατ' ἂν καιρὸν τὰ φύλλα τῶν μωρεῶν ἀρχίζουσι νὰ βλαστάνωσι.

Ἡ Ναγκασάκη ἐπὶ τῆς δυτικῆς πλευρᾶς τῆς νήσου Κιουσίου εἶναι ὁ πλησιέστερος πρὸς τὰς ἀκτὰς τῆς Κίνας λιμὴν. Ἡ ἀκτοπλοία μεταξὺ τῶν δύο τούτων χωρῶν εἶναι τὰ μάλα δύσκολος καὶ ἐπικίνδυνος, διότι ρεύμα ψυχροῦ ὕδατος, ἐρχόμενον ἐκ τοῦ πόλου διέρχεται διὰ μέσου τῶν νή-

των τούτων πρὸς μεσημβρίαν καὶ συναντᾶται ἐκεῖ μετ' ἄλλου ρεύματος θερμοῦ ὕδατος, ἐρχομένου ἐκ τοῦ Ἰνδικοῦ ὠκεανοῦ διὰ τοῦ στενοῦ τῆς Μαλάκας.

Οἱ πρῶτοι ἐπισκεφθέντες τὴν Ἰαπωνίαν Εὐρωπαῖοι ἦσαν Πορτογάλλοι· οὗτοι τρεῖς τὸν ἀριθμὸν

ναντι τῆς πόλεως εἰς Δεκιμά, ὅπου ἔδρυσαν ἐργοστάσιον καὶ ἤρχισαν νὰ ἐμπορεύωνται εἰσαγαγόντες καὶ τὸν καθολισμὸν, ὃν οἱ Ἰάπωνες ἐδέχθησαν εὐνοικῶς καὶ συνέμιζαν μετὰ τῆς θρησκείας των. Ἐν τούτοις μετὰ τινα χρόνον οἱ Ἰάπωνες ἱερεῖς ἐξηγέρθησαν ἐναντίον τῶν ἀξιώσεων τῆς

(Ἰδὲ σελ. 99.)

λασιποτάκται ἐκ τοῦ ἐν τῷ βασιλείῳ τοῦ Σιάμ πορτογαλλικοῦ στρατοῦ, ὠθοῦμενοι ὑπὸ τρικυμίας ἐρρίφθησαν παρὰ τὰς ἀκτὰς τῆς Ναγκασάκης ἐν ἔτει 1542. Τὸ ἐπόμενον ἔτος ὁ διάσημος τυχοδιώκτης Fernand Mender Pinto καὶ δύο τῶν συντρόφων του ἔλαβον τὴν αὐτὴν τύχην. Ὁ Βασιλεὺς Βοκνικὸς τοῖς ἐπέτρεψε νὰ ἀποκατασταθῶσιν ἀπέ-

Ρωμαϊκῆς ἐκκλησίας καὶ ἤνωσαν πᾶς προσπάθειάς των, ἵνα ἐξορίσωσι τοὺς Ἰησοῦτας καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῶν, οἵτινες εἶχον μεταβῆ ἐκεῖ. Ἀρχόντες τινες τοῦ τόπου δὲν ἠθέλησαν νὰ ὑπακούσωσιν εἰς τὴν θέλησιν τῶν ἱερέων καὶ ἐστειλαν πρεσβείαν πρὸς τὸν Πάπαν Γρηγόριον τὴν 1ην Ἰουνίου 1587, ἀλλ' αἱ ἀξιώσεις τῆς παπωσύνης

ἐπὶ τοσοῦτον ἐμεγαλύνθησαν ὥστε ἐν ἔτει 1638 ἐδημοσιεύθη διάταγμα, δι' οὗ διετάχθησαν, ἐπὶ ποιῆθαι θανάτου, ἅπαντες οἱ καθολικοὶ ἱερεῖς νὰ ἐγκαταλείψωσι τὸν τόπον· πολλοὶ τῶν προσηλυτῶν δὲ συγχρόνως ἐσφάγησαν.

Οἱ Ὀλλανδοὶ, δηλώσαντες ὅτι οὐδὲν εἶχον κοινὸν μετὰ τῆς παπῶσνης, ᾗδυνήθησαν νὰ μείνωσι διὰ τὰ ἐξαλωθήσασιν τὸ ἐμπόριον τῶν· ἐτέθησαν ὁμῶς καὶ αὐτοὶ ὑπὸ αὐστηρᾶν ἐπιτήρησιν καὶ ἠναγκάσθησαν νὰ μένωσιν κεκλεισμένοι ἐν Δεκίμα. Ἐκτοτε μέχρι ἐσχάτων ἀπηγορεύετο αὐστηρῶς εἰς Ἰάπωνα νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν Ἰαπωνίαν καὶ εἰς ξένον νὰ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν.

(ἀκολουθεῖ)

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΑΙ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΕΝ ΚΥΠΡΩ.

Μέρος τῆς Ἰδηλικῆς πεδιάδος ἐν τῇ ἀρχαίᾳ τῆτι. Αἱ γενόμεναι ἐν τῇ γῆσιν Κύπρῳ κατὰ τὰ ὀκτὼ τελευταῖα ἔτη ἀνασκαφαὶ ἀπέφεραν σπουδαίας ἀνακαλύψεις. Οἱ ἐξ ναοί, ὧν δύο (ὁ τῶν Γολγῶν καὶ ὁ τῆς Ἰδαλίας) ἀριθμοῦνται μεταξὺ τῶν διασημωτέρων τῆς ἀρχαιότητος, ἀνεσκήφθησαν παρασχόντες πολυτίμους πληροφορίας ἐπὶ τῆς λατρείας τῆς Κύπριδος ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐνδύματα καὶ τὰ καθήκοντα τῶν ἱερέων καὶ τὴν λατρείαν ὡς καὶ τὰς διατάξεις καὶ τὴν διακόσμησιν τῶν ἱερῶν αὐτῆς. Ἀφ' ἐτέρου ἡ ἀνῶρυξις ἀπειροῦ ἀριθμοῦ τάφων ἔφερον εἰς φῶς ἀντικείμενα παντὸς εἶδους καὶ πάσης ἐποχῆς, ἀντικείμενα ῥίψαντα ἀπλεστον φῶς ἐπὶ τοῦ ἀρχαίου τῆς νήσου πολιτισμοῦ καὶ ἀποκαλύψαντα μυρίας λεπτομερείας ἐπὶ τῆς ζωῆς καὶ τῶν κατοίκων τῆς εἰδωλολατρικῆς Κύπρου.

Τὰ νεκροτάφια τῆς Ἰδηλικῆς πεδιάδος ἦσαν πρὸ πάντων ἀφθονα εἰς ὄπλα, ἀγγεῖα, χαλκὰ καὶ ἕλινα ἀντικείμενα τέχνης, ἀγαλμάτια, οἰκιακὰ σκεῦη, κοσμήματα, λίθους γλυπτῶν, νομίσματα καὶ διάφορα ἄλλα ἀμφιβόλου κατατάξεως ἀντικείμενα, ἐν οἷς καὶ τὰ μοναδικὰ μνημεῖα, ὧν δίδομεν τὰς εἰκόνας.

Τὰ τέσσαρα ταῦτα τεμάχια εὐρέθησαν ἐν ἐνὶ καὶ τῷ αὐτῷ τάφῳ καὶ εἰσὶν ἀναμφιβόλως παιγνίδια. Εἶναι χονδρῆς κατασκευῆς ἐξ ὀπτῆς γῆς, κεχρωματισμένα λίαν ἀμελῶς.

Ἰδοὺ κατ' ἀρχάς δύο ὄνοι φέροντες κοφίνους ὄρισμένους ἀναμφιβόλως εἰς μετακόμισιν ἐπιτηδείων. Ἐπιτρέτης ἐπιβαίνει τρίτου κεκοσμημένου διὰ περιλαμίου. Ὁ ὑπηρέτης οὗτος κρατεῖ θλίβων πρὸς ἑαυτὸν δύο ἀγγεῖα ὄρισμένα, ὡς εὐκόλως δύναται τις νὰ συμπεράνῃ, δι' ὕγρα. Κατόπιν μικρὸν ἀμαξίδιον ἐφωδιασμένον διὰ τροχῶν μόνον ἐφ' ὧν εἶναι κεχρωματισμένοι ἀκτίνες. Ἐπὶ τοῦ ἀμαξιδίου τούτου ἐπιβαίνουσιν εἰς μουσικὸς κρατῶν διπλοῦν αὐλὸν καὶ δύο χοῖδοι ἠχοῦσθιμένοι

ἐπὶ προσκεφαλαίων· οἱ χοῖδοι ἔχουσι λίαν ἐνωικτὸν τὸ στόμα φέρουσι δὲ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς στέμματα καὶ ἐπὶ τοῦ στήθους ἐξ ἐκατέρων τῶν μερῶν τοῦ λαμποῦ κροσσούς. Μετ' αὐτὸ ἔπεται κλινάμαξα ἐφ' ἧς φαίνεται ἐξηπλωμένον πρόσωπον, ὁμοιάζον μᾶλλον πρὸς γυναῖκα. Ἡ κόμη τῆς εἶναι διεσκευασμένη ἐν σχήματι στέμματος, οὗτινος τὰ ἄκρα τῶν ταινιῶν πίπτουσιν ἐπὶ τῶν ὤτων.

Ὅπως ἀσχημα ὅπως ἀκατέργαστα τὰ ἀγαλμάτια ταῦτα ἀποκαλύπτουσιν οὐχ' ἦττον προτέρημά τι τοῦ τεχνήτου ὅστις τὰ κατασκεύασε· τὸ φυσικὸν καὶ ἀνεπιτήδευτον τῆς στάσεως, ὁ ἀληθῆς τύπος τῆς φυσιονομίας τὸσφ τῶν ἀνθρώπων ὄσφ καὶ τῶν ζῶων τῆς πομπῆς ταύτης, ἀποτελοῦσι τὴν σκηνὴν ζώσαν περιέργων ἐθίμων. Εἶναι σκηνὴ διασκεδάσεως ἐν ἧ δὲν λείπουσιν οὔτε οἶνος οὔτε σιτία οὔτε μουσική. Αἱ νῶχελεῖς τῶν προσώπων στάσεις συνάδουσι μετὰ τῆς ἰδέας ταύτης.

Τὰ ἀγαλμάτια δὲ ταῦτα ἀνήκουσι τῷ στρατηγῷ Palma de Cesnola, προξένῳ τῶν ἠνωμένων Πολιτειῶν, λίαν γνωστῷ διὰ τὰς ἀρχαιολογικὰς ἀνασκαφάς, ἃς διηγήρησεν ἐν τῇ γῆσιν ταύτῃ, ἀνακαλυφθέντα πρὸ πέντε περιπτου ἐτῶν.

ΠΕΤΡΟΥΒΙΟΣ.

ΣΗΜ. Ἡ πολυτιμία τοῦ Cesnola συλλογῆς εἰρκεται ἤδη ἐν Νέα Ἰόρκῃ τῆς Ἀμερικῆς, ἀγορασθεῖσα ὑπὸ τῶν φιλαρχειῶν τῆς μεγαλοπόλεως ἐκείνης.

ΠΑΙΔΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΤΟ ΒΙΒΑΙΟΝ ΤΗΣ ΦΥΣΕΩΣ

ΖΩΑ.

ΚΕΦ. Β'. — ΠΤΕΡΑ ΕΚ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΓΙΝΟΜΕΝΑ.

Πόσον ἀλλήλων διαφέρουσι τινὰ τῶν ἐκ τοῦ αἵματος κατασκευαζομένων! Δυσκόλως δύνασθε νὰ πιστεύσητε, ὅτι οἱ λευκοὶ σκληροὶ ὀδόντες γίνονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ὡς καὶ τὰ ἐρυθρὰ ἀπαλὰ οὐλα. Ὑποθέσατε ὅτι ὄντες ἐντὸς ἐργασίου σινικῶν σκευῶν, ἔλθῃ τις ἄνθρωπος καὶ αὐτὰ τὰ λευκώτατα σινικὰ σκεῦη κατασκευάζονται ἐξ ἐρυθροῦ ὕγρου, ὅτι δὲ ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἐργαστασίου κατασκευάζεται ὄραϊον ἐρυθροῦν ἐριούχον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὕγρου. Βεβαίως δὲν θὰ τὸν ἐπιστεύετε. Ἀλλὰ τὰ λευκὰ σινικὰ σκεῦη καὶ τὸ ὄραϊον ἐρυθρὸν ὕφασμα δὲν διαφέρουσι πλείοτερον τῶν ὀδόντων καὶ τῶν οὐλῶν.

Ὑποθέσατε, νῦν, ὅτι ἤθελε σὰς δεῖξει κίτρινον πικρὸν ρευστὸν εἶτα δὲ διαυγές, καὶ ἀπαλὸν ὕδωρ τοῦ ὀφθαλμοῦ, καὶ σὰς εἴπει ὅτι ταῦτα κατασκευάζει ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ ρευστοῦ ἐξ οὗ τὰ σινικὰ σκεῦη καὶ τὰ ἐρυθρὸν ὕφασμα γίνονται. Καὶ τοῦτο βεβαίως δὲν θὰ ἐπιστεύετε. Καὶ ὁμῶς ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν, ἡ χολή καὶ τὰ δάκρυα γί-

νοντες, ἐκ τοῦ αὐτοῦ αἵματος ἐξ οὗ οἱ ὀδόντες καὶ τὰ οὐλα.

Ἀλλ' οὐ μόνον ὀλίγα, λίαν διάφορα, γίνονται ἐκ τοῦ αἵματος, ἀλλὰ πολλὰ ἀλλήλων διαφέροντα, τινὰ ἐκ τούτων πολλὴ, τινὰ δ' ὀλίγον. Ὑποθέσατε ὅτι ὁ κατασκευαστὴς τῶν σινικῶν σκευῶν θὰ σὰς ἔλεγε, ὅτι πλὴν τῆς κατασκευῆς τῶν λευκῶν σκευῶν καὶ τοῦ ἐρυθροῦ ἐριούχου ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ρευστοῦ κατασκευάζει ἐπίσης ποικίλα σκληρὰ καὶ μαλακὰ πράγματα, ὡς βελούδον, καὶ ποικίλα εἶδη ὕφασματος, ἡλους, ὕαλον κλ. Ἀδύνατον! θὰ ἐλέγετε. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν εἶναι θαυμαστότερον ἢ ὅτι τρίχες, ὀδόντες, οὐλα, ὄνυχες, ὀστά καὶ ὅλα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος, κατασκευάζονται ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ ρευστοῦ, τοῦ αἵματος.

Ἀλλ' ὑποθέσατε πάλιν ὅτι ὁ κατασκευαστὴς σινικῶν σκευῶν, σὰς ἔλεγε, ὅτι τὸ κατάστημά ἦν κατασκευασμένον ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἐρυθροῦ ρευστοῦ ἐξ οὗ κατασκευάζει τὸσαῦτα πράγματα, ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ σωλήνες δι' ὧν διαβιβάζεται τὸ ρευστὸν περὶ τὴν οἰκοδομήν, κατασκευάζετο ἐξ αὐτοῦ, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ἀντλία ἡ διανέμουσα αὐτὸ διὰ τῶν σωλήνων. Τοῦτο θὰ ἐφαίνετο ἡμῖν τὸ παράδοξοτατον πάντων. Καὶ ὁμῶς ὁ ποικίλος μηχανισμὸς τοῦ σώματος γίνεται ἐκ τοῦ αἵματος. Τὸ ἦπαρ, τὸ τὴν χολὴν ἐκ τοῦ αἵματος ἐξεργαζόμενον, καὶ αὐτὸ ἐκ τοῦ αἵματος γίνεται· οὕτω δὲ καὶ ἄλλα καὶ αὐτοὶ οἱ σωλήνες ἐν οἷς τὸ αἷμα ῥέει δι' ὅλου τοῦ σώματος ἡμῶν, καὶ ἡ καρδία ἡ διαβιβάζουσα τούτο ἐν αὐτοῖς, κατασκευάζονται, ὡς πρότερον εἶπον ἡμῖν, ἐκ τοῦ αἵματος.

Τὸ σῶμα εἶναι ἡ στέγη ἢ ἡ κατοικία τῆς ψυχῆς. Εἶναι καλῶς ἐκτισμένη καὶ καλῶς ἐπεξεργασμένη οἰκία· τὰ ὀστά εἰσὶν ἡ ὑψέλις τῆς, τὸ δέρμα τὸ περισκέπασμα αὐτῆς, ἡ κόμη ἢ διὰ καλὰ μὲν ἐστρωμένη στέγη· οἱ ὀφθαλμοὶ τὰ παράθυρα τῆς. Εἶναι οἰκία εὐκόλως κινουμένη, κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς. Πρὸς τοῦτο ἱκανὸς ὑπάρχει μηχανισμὸς ἐν αὐτῇ. Καὶ ἡ ψυχὴ ἔχει μικρὰς χορδὰς, νεῦρα καλουμένας, διατρέχοντα ὅλα τὰ μέρη τοῦ μηχανισμοῦ τούτου, ὡς τηλεγραφικὰ σύρματα. Ὑπάρχουσι πρὸς τούτους καὶ ἄλλα εἶδη μηχανισμοῦ, ὡς ἡ πρὸς ἀναπνοὴν μηχανή, ἡ μηχανὴ ἢ τις λαμβάνει τὴν φροντίδα τῆς τροφῆς, καὶ ἡ πρὸς κυκλοφορίαν τοῦ αἵματος μηχανή. Ἡ ψυχὴ οἰκεῖ ἐν τῇ κορυφῇ τῆς οἰκίας ταύτης, τῷ ἐγκεφάλῳ. Ἐντεῦθεν ἐξαποστέλλει ἀγγέλματα πανταχόσε διὰ τῶν μικρῶν χορδῶν, καὶ δέχεται διὰ τούτων τοιαῦτα. Ἐνταῦθα σκέπτεται καὶ πράττει, καὶ ἐπὶ τι διάστημα κοιμάται. Τὸ μέρος τούτο τῆς οἰκίας εἶναι λίαν περιέργως καὶ καλῶς ἐξεργασμένον.

Πάντα τὰ διάφορα ταῦτα μέρη τῆς οἰκίας αὐτῆς εἶδη κατασκευασμένα ὡς ἀνωτέρω εἶπον ἐκ τοῦ αἵματος, καὶ ὁμῶς ὑπάρχει πλείων ποικιλία ἐν αὐτοῖς ἢ ὅση ἐν τοῖς μέρεσι καὶ τοῖς ἐπι-

πλοῖς τῶν οἰκιῶν ἃς ὁ ἄνθρωπος κτίζει. Ὑποθέσατε ὅτι θὰ σὰς εἰδείκνυε τις μεγάλην ποσότητα ἐρυθροῦ ρευστοῦ καὶ σὰς ἔλεγε, ὅτι μετὰ τούτου ἐσκόπει, νὰ κτίσῃ οἰκίαν καὶ νὰ τὴν ἐπιπλώσῃ, ὅτι ἐξ αὐτοῦ θὰ κατασκευάζε ὄλους τοὺς λίθους αὐτῆς, καὶ κεράμους καὶ ξυλείαν, καὶ ὕαλον καὶ ἡλους, καὶ κονίαμα, καὶ χάρτην διὰ τοὺς τοίχους, καὶ ζωγραφίσματα διαφόρων χρωμάτων, εἶτα δὲ τοὺς τάπητας αὐτῆς, καὶ κάτοπτρα, καθέδρας, καὶ παραπετάσματα κλπ. Θὰ ἐλέγατε ὅτι ὁ ἄνθρωπος οὗτος εἶναι φρενοβλαβής. Ἀλλ' ὁ Θεὸς κατασκευάζει ἐκ τοῦ ἐρυθροῦ ἐκείνου ρευστοῦ, ὅλα τὰ μέρη τῆς οἰκίας τῆς ψυχῆς.

Ἀκριβῶς, κατὰ ποῖον τρόπον ὅλα τὰ διάφορα μέρη τοῦ σώματος κατασκευάζονται, ἀγνοοῦμεν. Σοφοὶ ἐμελέτησαν τὸ θέμα τοῦτο πολλὴ, καὶ εὗρον τινα περὶ τούτου, ὅτι εὐρὸν δὲν εἶναι εὐκόλον νὰ ἐννοηθῇ παρὰ μὴ μεμνημένων τὰ τῆς ἐπιστήμης. Ἄλλως τε, δὲ καὶ οἱ σοφώτεροι ὀλίγα ἐκ τούτου γινώσκουσι, καὶ μεθ' ὅλην τὴν σοφίαν αὐτῶν δὲν γινώσκουσιν ἱκανὰ ὥστε νὰ κατασκευάζωσι δέρμα, ἢ τρίχας, ἢ ὅτι δήποτε ἕτερον βλέπετε ἐν τοῖς σώμασιν ἡμῶν ἐκ τοῦ αἵματος, ὅσον δὲν γινώσκουσι νὰ κατασκευάζωσιν καὶ ἀπλοῦν φύλλον ἐκ τοῦ φυτικῆς χυμοῦ.

«Φοβερῶς καὶ θαυμασίως ἐπλήσθημεν θαυμάσια εἶναι τὰ ἔργα σου.»

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ.

Πολλάκις τέρπεται τις εἰς ἐκμάθησιν ἀντικείμενου τινὸς τῆς ἐπιστήμης ἢ τῆς τέχνης, κατορθοῖ δὲ νὰ καταγίνηται εἰς αὐτὸς ὅταν ἡ ἐνέργεια πρὸς ἐκμάθησιν δὲν διαταράττει τὴν ἡσυχίαν τῶν κατοίκων τῆς οἰκίας ἢ καὶ ἐνίοτε τῆς γειτονίας.

Δυστυχῶς διὰ τὸν νεανίαν Ἀντώνιον ἡ κλίσις του ἔφερον αὐτὸν εἰς ἐκμάθησιν μουσικῆς διὰ τοῦ βιολίου. Οὐδὲν ὄργανον εἶναι, τόσον παρακινῶν, καὶ προσβάλλει τοσοῦτον τὸ νευρικὸν σύστημα ὅσον τὸ βιολίον ὑπὸ ἀρχαρίου παιζόμενον. Πρὸς ἐπίμετρον δὲ τῆς ἐκ τούτου ἀνησυχίας τῶν περιόκων, κύων ἀντικειμένων τῶν ἰδίων νεανίαν, εὐηρεστεῖτο διὰ γοερῶν κραυγῶν νὰ συνοδεύῃ τὸν κύριόν του, οὕτω δ' ἐπετελεῖτο τερψίθυμος συναυλία μονονοῦχι ἀνάστατον τὴν συνοικίαν ποιούσα. Οἱ γείτονες συνεζήτησαν ποῖον νὰ δειρώσιν ἐν τῇ ἐξάψει τῆς δικαίας παραφορᾶς των, τὸν κύνα ἢ τὸν κύριον, καὶ οἱ πλείονες ἀπεφάνοντο ὅτι εἶδει τὸν κύριον νὰ ζυλοφορτώσωσιν.

Οἱ γονεῖς τοῦ Ἀντωνίου πολλάκις παρετήρησαν αὐτῷ ὅτι ἦτο λίαν ὀχλήρης, ὅτι ἐποίει ἀνυπόφορον κρότον, ὅτι δὲ ἀφούκτως εἶδει νὰ μεταβαίῃ εἰς τὴν ἐξοχὴν ὅταν ἐπεθύμει νὰ ποιῆται χρῆσιν τοῦ ἡχηροῦ ὄργανου, ὅπερ κατὰ κακὴν τῶν

μοῖραν εὐρέθη μεταξύ τῶν ἀντικειμένων τῆς κληρονομίας τῶν προγόνων των.

Ἡμέραν τινὰ λοιπὸν ὁ Ἀντώνιος λαβὼν τὸ βιολίον καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀχώριστον σύντροφόν του Ἦραν (τὴν κόνα του) ἐξέδραμεν εἰς τὴν ἐσοχὴν, ἐνθα βεβαίως θὰ ἴδοντο ἀζήτῳ ἀκωλύτως καὶ ἀφόβως τὸ ἀρχαῖον βιολίον. Παρὰ τὴν σκιάν τοῦ χυρῶνος κάθηται λοιπὸν ὁ καλὸς μᾶς μουσικὸς καὶ ἡ συναυλία ἀρχεται. Ὁ ἐν τῷ ἀχυρῶνι κοιμώμενος, κεκυηκὸς ἐκ τοῦ καύσωνος τῆς μεσημβρίας, ἀγρότης Φίλιππος, ἐξυπνᾷ ἐκ τοῦ θορύβου, ἀλλὰ νομίσας ὅτι ὁ μουσικὸς εἶναι διαβάτης ἔπεσε πάλιν πειρώμενος νὰ ἐπαναλάβῃ τὸν διακοπέντα ὕπνον. Ἀλλ' ἡ συναυλία ἠκολούθει ἐντονωτέρα. Ἔρχεται εἰς τὸ παράθυρον καὶ βλέπει τοὺς δύο φίλους κόνα καὶ βιολιστὴν ἀκριβῶς ὑπὸ τὸ παράθυρόν του τὴν σκηνὴν αὐτῶν στήσαντας. Δὲν ἐδίστασε εἰς τὴν λήψιν ἀποφάσεως· ἀρπάζει μεγάλην ράβδον καὶ τοῖς εἰδείξε διὰ λόγων καὶ δι' ἔργων ὅτι καλῶς θὰ ἔπραττον ἐὰν ἐπορεύοντο ἐτι μακρύτερα.

Ἡ ἐκμάθησις βεβαίως μουσικοῦ ὄργανου δὲν εἶναι ἐγκλημα, ἀλλὰ καθίσταται τοιοῦτον ὁσάκις ἕτεροι ἀνησυχούσιν· καλὸν ὅθεν ἴναι ἐὰν φροντίζη τις νὰ ἀποφεύγῃ τὸ ἐκ τῆς ἐκμαθήσεως ἀποπν τοῦτο.

Συμβουλὴ πρὸς νεάνιδας. Ἄμα μία κόρη τηρεῖ τι μυστικὸν ἀπὸ τῆς μητρός της, ἢ ἔλαβεν ἐπιστολὴν, ἣν δὲν τολμᾷ νὰ δώσῃ εἰς ἀνάγνωσιν εἰς τὴν μητέρα της, ἢ ἔχει φίλον περὶ οὗ δὲν γινώσκει τι ἢ ἡ μήτηρ της, διατελεῖ ἐν κινδύνῳ. Τὸ ἀπόρητον δὲν εἶναι καλὸν πρᾶγμα διὰ τὴν κόρην· μηδὲν πράξης τὸ ὅποιον ἐὰν ἀνακαλυφθῇ ὑπὸ τοῦ πατρὸς σου θὰ σὲ κάμῃ νὰ ἐρυθριάσῃς. Ὅταν νυμφεύσῃσαι, μηδέποτε κρύψῃς τι ἀπὸ τοῦ συζύγου σου. Μὴ ἐπιτρέψῃς εἰς σεαυτὴν νὰ γράψῃς ἐπιστολὴν περὶ ἧς νὰ μὴ γινώσκῃ οὗτος καθολοκληρίαν, ἢ νὰ λάβῃς ἐπιστολὴν ἧς δὲν θὰ ἤθελες οὗτος νὰ λάβῃ γινῶσιν. Μὴ ἔχῃς οἰανδήποτε ἀπόκρυφον.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ὁ στρ. Κάουφμαν, ἀρχηγὸς τοῦ ἐν Τουρκεστάν ῥωσικοῦ στρατοῦ, διέταξε τὴν ἀντικατάστασιν τοῦ ῥωμίου ἐν τοῖς μερῶσι τῶν στρατιωτῶν, διὰ τοῦ τελοῦ καὶ σακχάρου.

Ἐν Ἰσπανίᾳ ἐκυκλοφόρησαν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος 88,786 καὶ ἐν Ἰταλίᾳ 37,000 ἀντίτυπα τῶν ἀγ. Γραφῶν.

Τὸ νέον ῥωσικὸν θωρηκτὸν Πέτρος ὁ Μέγας θεωρεῖται τοσοῦτον ἰσχυρὸν ὡς τὸ ἀγγλικὸν ὁ Ὁλεθρος. Εἶναι ὀπλισμένον μὲ τέσσαρα με-

γάλα τηλεβόλα ἀπαιτοῦντα ἐν ἐκάστη γομῶσει 160 λίτρας πυρίτιδος.

Ἡ Ῥωσσία ἔχει 26 θωρηκτὰ ἐν τῷ ναυτικῷ αὐτῆς, φέροντας 184 τηλεβόλα.

Κατ' αὐτὰς ἠνεώχθη εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐν Ὀλλανδίᾳ διώρυξ συνδέουσα τὸ Ἀμστελῶδαμον μετὰ τῆς Γερμανικῆς θαλάσσης. Ἡ διώρυξ ἔχει μῆκος 16 μιλίων.

Ἐκ τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, 370,000,000 δὲν ἔχουσι γραφικὴν ὕλην, 500,000,000 Μογγόλοι μεταχειρίζονται χάρτην κατεσκευασμένην ἐκ τοῦ στελέχους καὶ τῶν φύλλων τῶν φυτῶν, 130,000,000 Πέρσαι, Ἰνδοὶ κλ. κατασκευάζουσι χάρτην ἐκ τοῦ βάμβακος, ἐνφ 300,000,000 χρωματίζονται τῷ συνήθει χάρτῃ. Οἱ τελευταῖοι μεταχειρίζονται 1,800,000,000 λίτρας κατ' ἔτος, ἢ ἐξ λίτρας ἀνὰ ἕκαστον ἄτομον—300,000,000 λίτρας χάρτου πρὸς γραφὴν, 900,000,000 χάρτου πρὸς τύπωσιν, 400,000,000 χάρτου διὰ τοίχους, καὶ 200,000,000 πρὸς ἄλλας χρήσεις.

Ἀπεστάλη εἰς τὴν Ἐκθεσιν τῆς Φιλαδελφίας τμήμα μεγαλοδένδρου ὡς ἐκεῖ καλεῖται. Τὸ τμήμα τοῦτο ἔχει διάμετρον 20 ποδῶν, καὶ μῆκος 16, ἐλήφθη δὲ ἐκ δένδρου 276 ποδῶν ὕψους, μὲ διάμετρον ἐν τῇ βάσει 26 ποδῶν. Τὸ δένδρον τοῦτο, ὡς καταδεικνύεται ἐκ τῶν ἐτησίων δακτυλίων ἐν τῷ ξύλῳ, εἶχε ἡλικίαν 2,120 ἐτῶν. Τὸ τμήμα τοῦτο διατηρῆν, σχηματίζει κίλυδρον ἔχοντα πλευρὰς 2 ποδῶν πάχους, περιλαμβανομένου καὶ τοῦ φλοιοῦ. Θέλει μεταβληθῆ εἰς κυκλοτερῆ οἰκίαν, κομψῶς διασκευασθεσομένην.

Οἱ μισθοὶ τῶν διαφόρων μοναρχῶν τῆς Βερώνης κατὰ τινὰ Γερμανὸν καταστατικογράφον ἔχουσιν ὡς ἑξῆς. Ἀλέξανδρος Β' 125,000 φρ. τὴν ἡμέραν· ὁ Ἀβδουλ Ἀζίζ εἶχεν 90,000· ὁ φραγκίσκος Ἰωσήφ 50,250· ὁ Φρειδερίκος Γουλιέλμος Β' 41,000· ὁ Βίκτωρ Ἐμμανουὴλ 34,200· ἡ Βικτωρία 31,350· ὁ Λεοπόλδος 8,215.

Ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔχει 3,670 φρ. τὴν ἡμέραν.

ΚΙΝΕΖΙΚΗ ΠΑΡΑΒΟΛΗ.

Ὁ Φόχη ἐν ταῖς περιπλανήσεσιν αὐτοῦ, ἐλθὼν εἰς κώμην τινὰ, ἔκρουσε τὴν θύραν πλουσίας γυναικὸς, καὶ ἐζήτησε τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθῃ, «Τί, εἶπεν αὐτῇ, νομίζεις ὅτι δέχομαι εἰς τὸν οἶκον μου πάντα πλάνητα καὶ ἀλήτην; Οὐχί, τοῦτο θὰ ἦτο ἀνάρμοστον εἰς σεβαστὴν γυναῖκα· φεύγε ἀπ' ἐδῶ».

Ἀπελθὼν ἐκείθεν μετέβη εἰς τὴν καλύβην πτωχῆς γυναικὸς ἧτις ἀμέσως τὸν παρεκάλεσε νὰ εἰσέλθῃ. Παρέθηκεν αὐτῷ τὴν μόνην τροφὴν ἣν εἶχε, ὀλίγον αἰγίου γάλα, ἔτριψε τεμάχιον ἄρτου ἐν αὐτῷ, καὶ εἶπεν: «Εἶθε ὁ Φόχη νὰ τὸ εὐλογῇς, ὅπως ἀρκέσῃ εἰς ἀμφοτέρους ἡμᾶς!».

Εἶτα αὐτὴν παρεσκευάσεν αὐτῷ κλίβην ἀχυρῶ-

νον· ὅτε δὲ ἔπεσε νὰ κοιμηθῇ, ἰδοῦσα ὅτι δὲν εἶχεν ὑποκάμισον, ἠγγρύπησε καθ' ὅλην τὴν νύκτα καὶ τῷ κατεστύασεν ἐν διὰ συντόνου ἐργασίας· τὴν πρωίαν τὸ ἔφερεν εἰς αὐτὸν, παρακαλοῦσα νὰ μὴ περιφρονῇ τὸ πενιχρὸν δῶρον της. Μετὰ τὸ πρόγευμα, συνάδευσε αὐτὸν ἐπὶ ὀλίγον διάστημα, ἀναχωρούσης δ' αὐτῆς ὁ Φόχη εἶπεν. «Εἶθε τὸ πρῶτον ἔργον ὅπερ ἐπιχειρήσῃς νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐσπέρας.»

Ὅταν ἐπανῆλθεν αὐτὴ οἴκῳ, ἤρχισε νὰ μετρή τὰ ἀσπρόρουχα ἵνα ἴδῃ πόσα ἀπέμειναν· ἐμέτρει, ἐμέτρει καὶ οὐδέποτε ἐφθάνεν εἰς τὸ τέμα μέχρι τῆς ἐσπέρας, ὅτε ἡ οἰκία της καὶ ἡ αὐλή της ἐπληρώθησαν ἀσπρορούχων· δὲν ἐγίνωσκε δὲ τί νὰ κάμῃ τὸν ἀπειρον αὐτῆς πλοῦτον. Ἡ πλουσία γείτων, βλέπουσα τοῦτο, πικρῶς ἐλυπήθη, καὶ ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀφήσῃ νὰ τῇ διαφύγῃ ἄλλοτε τοιαύτη καλοτυχία.

Μετὰ τινὰς μῆνας, ὁ ἑδοιπόρος ἦλθε πάλιν εἰς τὴν κώμην· αὐτὴ μετέβη εἰς ἀπάντησίν του, παρεβήκεν αὐτῷ τὴν ἀριστὴν τροφὴν, τὴν δὲ πρωίαν τῷ ἔφερε ὑποκάμισον ἐκ λεπτοῦ λινοῦ, ὅπερ εἶχε κατασκευάσει πρὸ τινος χρόνου· ἀλλὰ καθ' ὅλην τὴν νύκτα εἶχε λαμπάδα ἀνημμένην ἐν τῷ δωματίῳ της, ἵνα ὁ ἕνος, ἐὰν ἐξύπνῃ, ὑποθέσῃ ὅτι κατεσκευάζε τὸ ὑποκάμισόν του. Μετὰ τὸ πρόγευμα συνάδευσε αὐτὸν ἔξω τοῦ χωρίου· ὅτε δὲ ἀπεχωρίσθησαν οὗτος εἶπεν. «Εἶθε ἡ πρώτη ἐργασία ἣν ἐπιχειρήσῃς νὰ διαρκέσῃ μέχρι τῆς ἐσπέρας!»

Ἐπέστρεψεν εἰς τὸν οἶκον της, σκεπτομένη καθ' ὁδὸν περὶ τῶν ἀσπρορούχων της, καὶ προἰδεάζομένη τὴν θαυμασίαν αὐτῶν αὐξήσιν· ἀλλὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς αἱ ἀγελάδες της ἤρχισαν νὰ μυκῶνται. «Πρὶν ἢ μετρήσω τ' ἀσπρόρουχά μου», εἶπεν αὐτῇ, «θὰ φέρω εἰς τὰς ἀγελάδας ὀλίγον ὕδωρ». Ἀλλ' ὅταν ἔχυσε τὸ ὕδωρ εἰς τὴν γορναν, ὁ κάδος της οὐδέποτε ἐκενοῦτο· ἐξηκολούθει χύνουσα, ὁ ρυαξὶς ἤύψησεν, ταχέως δὲ ἡ οἰκία καὶ ἡ αὐλή της ἦσαν ὑπὸ τὸ ὕδωρ· οἱ γείτονες παρεπονούντο ὅτι τὰ πάντα κατεστράφησαν· τὰ κτήνη ἐπνίγησαν καὶ μετὰ δυσκολίας ἔσωσε τὴν ζωὴν της, διότι τὸ ὕδωρ οὐδέποτε ἔπαυε χυνόμενον μέχρι τῆς δύσεως τοῦ ἡλίου.

ΛΥΣΙΣ Γ'. ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Ρις — "Ε — "Ερις.

Ἐλυσε αὐτὸν ὁ Α. Δ. Μακρόπουλος. Α. Κ. Σιγαλὸς (Σύρου). Παναγιωτίτσα Θεοδώρου, Εὐάγγελος Δ. Καλλιωντζῆς. Ν. Δ. Χρυσαιφίδης (Πειραιῶς) Παν. Ἰωάν. Κατραβάς (Ἰθάκη) Καλλιόπη Ἀθανασίου. Λουίζα Α. Λασκαράτου (Κέρκυρα). Ἐμ. Κ. Γεωργιάδης (Σύρου).

ΛΥΣΙΣ 2. ΓΡΙΦΟΥ.

Ὁ—χο—δνος—τὸ Παν—καττα—ε—ρε—φ ὁ χρόνος τὸ παν καταστρέφει.

Ἐλυσε αὐτὸν ὁ κ. Δημ. Σ. Πάλλης. Ν. Κ. Φ. (Πειραιῶς) Α. Δ. Μακρόπουλος (Σύρου) Ἀλέξ. Δ. Θέμελης (Συμόνης), Φάβιος, Ἐλένη Δερέκα, Εὐάγγελος Δ. Καλλιωντζῆς. Ν. Δ. Χρυσαιφίδης (Πειραιῶς) Γ. Παπαδόπουλος. Λουίζα Α. Λασκαράτου (Κέρκυρα). Ἐμ. Κ. Γεωργιάδης (Σύρου).

Λύσις τῶν ἐν τῷ 1 ἄριθ. λογοπαγνίων *

ΑΙΝΙΓΜΑ Α'.

Χιτών—Χιών.

ΑΙΝΙΓΜΑ Β'.

Κωδονοστάσιον—Κώδων.

ΠΑΡΟΙΜΙΑΚΑΙ ΕΚΦΡΑΣΕΙΣ.

1.—Ἴπποκλείδης ὁ Ἀθηναῖος, ἔχων ἦδη κερδήσει τὴν εὐνοίαν τοῦ Κλεισθένους, ὡς μέλλον σύζυγος τῆς θυγατρὸς του μεταξὺ ἀπίρων ἄλλων μνηστῆρων, ἤρξατο ἐν τῷ πρὸ τοῦ γάμου δοθέντι γεύματι νὰ χορεύῃ ἀνακιδῶς ἐφ' ὃ ὁ Κλεισθένης εἶπεν αὐτῷ, ὡ πατὴρ Τισάνδρου ἀπορησάσ γε μὴ τὸν γάμον. Ὁ δὲ Ἴπποκλείδης ὑπολαβὼν εἶπε. Ὁ φροντὶς Ἴπποκλείδης. (Ἡρόδοτ. VI 127—126). Λέγεται ἐπὶ τῶν διὰ μικρὴν πρόσκαρον ἠδονὴν περιφρονούντων μέλλοντα ἀγαθά.

2.—Οἱ ὑπηρετοὶ τοῦ Σαοῦλ κατὰ πρόβον μετεχειρίζοντο περιπαικτικῶς τὴν φράσιν ταύτην (καὶ Σαοῦλ ἐν προφῆταις;) ἐκ τίνος περιστάσεως, καθ' ἣν ὁ κύριός των προσεπάθει νὰ προφητεύσῃ ἀναλογεῖ δὲ πρὸς τὴν τῶν ἀρχαίων καὶ κόρυθος ἐκ λαχάνου καὶ πρὸς τὴν κοινὴν Κε' ἢ κοσκινοῦ τὸν ἄνδρα της μὲ τοὺς πραγματουτάδας.

3.—Ποιμὴν τις ἀφ' οὗ κατηρώτευσεν ὅλην τὴν εἰς ποιμνία περιουσίαν, ἣν κύριός τις εἶχεν ἐμπιστευθῆ αὐτῷ ἀναχωρῶν, προσέφερεν αὐτῷ ἐπὶ τῇ ἐπανόδῳ του, ὡς λείψανον τῆς περιουσίας ταύτης, ἀγγελίον γιουρτίου. Θυμωθεὶς ὁ κύριος τοῦ τοῦ ἔβριθε κατὰ πρόσωπον. Ἐν τοιαύτῃ καταστάσει ἐξελθὼν τῆς οἰκίας, περιπαύετο ὑπὸ τῶν διαδοχῶν, εἰς οὓς ἀντί πάσης ἄλλης ἀπαντήσεως ἔλεγεν: Ἐβήγα ἀσπροπρόσωπος.— Λέγεται ἐπὶ τῶν ἀναιδῶν.

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ.

1. Ἐντὸς δωματίου, ἐνθα ὑπάρχουσιν βεβρεγμένα ἱμάτια δὲν πρέπει νὰ κοιμᾶται τις, διότι κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν φυσικῶν δὲν ὑπάρχει στιγμή καθ' ἣν δὲν γίνεται ἐξάτμησις· ὅθεν οἱ ὕδατοι οἱ παραγόμενοι ἀπὸ τῶν βεβρεγμένων ἱματίων πληροῦσι τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ δωματίου καὶ καθιστῶσιν αὐτὴν κάθυγον· ἐκ δὲ τούτου, τῆς ἀδήλου ἀναπνοῆς τοῦ ἐκεῖ κοιμώμενου κωλυομένης, συμβαίνει διατάραξις εἰς τὰς σωματικὰς λειτουργίας ἐπαγομένη πολλῶν καὶ αὐτὸν τὸν θάνατον.

ΚΑΘΙΣ Α'.

Οὐκ ἐν τῷ πολλῷ τὸ εὖ, ἀλλ' ἐν τῷ εὖ τὸ πολὺ.

ΕΙΚὼΝ 1.

Ῥώμη—Quirinalis, Viminalis, Esquilinus, Capitolinus, Palatinus, Aventinus, Coelius.—Τίβερις—Καπιτώλιον—Χήνες—Ταρπητὰ πέτρα.

* Ἐκ περιστάσεων ὅπως ἀνεξεκλήτων τῆς Διευθύνσεως ἡ λύσις τῶν λογοπαγνίων τούτων ἀνεβλήθη διὰ τὸν παρόντα ἀριθμὸν.

Ο ΤΥΠΟΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ.

Μετά την έκδοσιν τῆς ἡμετέρας ἐφημερίδος τὰ ἐξῆς φύλλα εὐηρεστήθησαν νὰ ποιήσωσι κατὰ καιροὺς μνεῖαν μετ' ἐπαίνων περὶ αὐτῆς :

«Τῆς Ἀθηναΐδος τακτικὴ χωρεῖ ἡ ἔκδοσις εὐρισκομένης ἤδη εἰς ἔβδομον φυλλάδιον περιέχον καὶ καλὰς εἰκόνας καὶ ἀναγνώσματα διδακτικά. Αἱ τοιαῦται ἐκδόσεις εἶναι ἥσυχος καὶ ἀπόκεντρος βηματισμὸς τῆς ἠθικῆς ἐν περιπάτῳ χάριν τῆς υγιείας τῆς.» (Ἐφημερίς)

«Τὸ περιοδικὸν ἡ Ἀθηναΐς περιέχον ὕλην ἐκλεκτικὴν καὶ ποικίλην, χρησιμώτατον δι' οἰκογενείας, ἐπαναλαμβάνομεν νὰ συστήσωμεν καὶ πάλιν.» (Νεολόγος Ἀθηνῶν)

«Ἡ Ἀθηναΐς ἔχει ὕλην τερπνὴν καὶ ὠφέλιμον καὶ γράφεται ὑπὸ δεξιῶν καλῶν ὡς τοιαύτην τὴν συνιστῶμεν.» (Ὀρα)

«Φυλλάδιον κομψότατον ἀποπέμπον τὴν ἥδιστην τῆς καλαισθησίας πνοὴν καὶ κεκοσμημένον δι' εἰκόνων, ὕλην ποικίλην μινύουσα παντοῦ μετὰ τὸν τερπνοῦ τὸ ἠθικὸν καὶ ὠφέλιμον, συνδρομὴ ἐλαχίστη ἰδοῦ ὅτι χαρακτηρίζει καὶ ἐξαιρεῖ μᾶλλον ἢ ἄλλους τοὺς ἐπαίνους, συνιστῶν θερμότερον τὸ φυλλάδιον τοῦτο.» (Ἀγῆ)

«Τὸ περιοδικὸν ἡ Ἀθηναΐς βραίνει βελτιουμένη δὴμέρα, διὰ τῆς προσκτήσεως συνεργατῶν εὐπαιδευτῶν.» (Στοῦ)

«Ἄξιον συστάσεως ἀνάγνωσμα κατέστη τὸ περιοδικὸν Ἀθηναΐς, παρέχον ἀληθῶς ποικίλην καὶ διδακτικὴν ὕλην μετὰ εἰκόνων καλλιτεχνικῶν. Ὁφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἡ ὕλη τυγχάνει ἐκλεκτὴ καὶ ἀσπαστὴ βεβαίως διὰ τὰς οἰκογενείας καὶ δὲν πρέπει τὸ ἔργον νὰ μείνῃ ἀνευ ἐμφυγώσεως καὶ ἐκ Πειραιῶς. (Ποσειδῶν)

Σκοπὸς τῆς ἐφημερίδος ταύτης τῆς (Ἀθηναΐδος) ἐστὶν ἡ μετάδοσις γνώσεων ὠφελίμων, ἰδίως τοῖς νεανίοις καὶ νεάνισιν, πρὸ ὀφθαλμῶν ἔχουσα ν' ἀναμιγνῆ τὸ ὠφέλιμον τῷ ἡδέι. Ἐφ' ᾧ καὶ συνιστῶμεν τὴν ἀπόκτησιν αὐτῆς.» (Μέλλων)

«Ἀθηναΐς ἡ ἐφημερίς αὐτὴ γραφομένη ὑπὸ διακρινομένων προσώπων τῆς Ἀθηναϊκῆς κοινωνίας ἀνδρῶν τε καὶ κυριῶν περιέχει ὕλην ἀνταποκρινομένην πληρέστατα εἰς τὸν σκοπὸν αὐτῆς μετ' ἰκανῆς χάριτος ἐκτιθεμένην συνιστῶμεν τὴν ἐφημερίδα ταύτην καὶ τῇ παρ' ἡμῶν κοινωνίᾳ.» (Ἐλπίς Ζακύνθου)

ΓΑΛΛΙΚΑ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΚΑ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ ΤΩΝ ΝΕΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.

«LECTURES ILLUSTRÉES POUR LES ENFANTS» ἐκδιδόμενον ἐν Λωσάνῃ τῆς Ἑλβετίας εἰς φυλλάδιον 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενον διὰ 4 ἢ 5 ὠραιωτάτων εἰκόνων. Τιμὴ συνδρομῆς ἑτησίως προπληρωτέας ὄρ. 2,50.

«L'AMI DE LA MAISON» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκδιδόμενον ἐν Παρισίοις εἰς μέγα φύλλον κοσμοῦμενον διὰ τριῶν εἰκόνων ὧν ἡ μία καλύπτει ὀλόκληρον τὴν πρῶτην σελίδα. Τιμὴ συνδρομῆς ὄραχ. 2,50.

«CHILDREN'S FRIEND.—CHILDREN'S PRIZE. καὶ CHILD'S COMPANION» Ἀγγλικά περιοδικὰ ἐκδιδόμενα ἐν Λονδίῳ εἰς φυλλάδια 16 σελίδων κατὰ μῆνα καὶ κοσμοῦμενα δι' ὠραιωτάτων εἰκόνων. Τιμὴ ἑτησίως συνδρομῆς ἑκάστου ὄρ. 2,50.

«INFANT'S MAGAZINE» μηνιαῖον περιοδικὸν ἐκ σελίδων 16 κοσμοῦμενον διὰ 14 εἰκόνων. Πρὸς χρῆσιν μικρῶν παιδίων. Τιμὴ συνδρομῆς ὄρ. 2,50.

ΣΗΜ: Εἰς οὐδέναν μὴ προπληρώσαντα ἀποστέλλεται τὸ φύλλον. Οἱ ἐκ τῶν Ἐπαρχιῶν δύνανται νὰ προπληρῶνῶσιν εἰς γραμματόσημα. Τῷ προμηθεύοντι ΔΕΚΑ νέους συνδρομητὰς δίδεται ἐν σῶμα δωρεάν.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ ἐν Ἀθήναις ἐν τῇ Κεντρικῇ Ἀποθήκῃ τῶν Ῥαπτικῶν μηχανῶν, ὁδὸς Ἐρμοῦ 261. Ἐν Κωνσταντινουπόλει παρὰ τῷ Κυρίῳ Κ. Α. Γεράρδῳ Βιβλιοδέτῃ, ὁδὸς Γιοργαντζιλάρ ἀριθ. 100.